

PRO MEMORIA

Jadwiga Łużyńska - Doroba

(ur. 15 lipca 1935, zm. 6 października 1998)

Jadwiga Łużyńska - Doroba ukończyła studia historyczne na Wydziale Filozoficzno - Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego w 1960 r. Stopień doktora nauk humanistycznych uzyskała w 1968 r. za pracę pt. „Zmiany w położeniu ludności wiejskiej w dobrach Przygodzice na tle przemian społecznych w Polsce w XVIII w.”, napisaną pod kierunkiem Profesora Bohdana Baranowskiego. Początkowo Jej zainteresowania naukowe dotyczyły zagadnień kultury materialnej oraz stosunków społecznych wsi wielkoposkiej XVIII i początków XIX wieku. W 1960 r. rozpoczęła pracę jako asystentka w Zakładzie Historii Filmu PWSFiT, co spowodowało skierowanie Jej uwagi ku problematyce kultury artystycznej a zwłaszcza filmowej. Zainteresowania te poszerzyła po objęciu pracy wykładowcy socjologii kultury w Akademii Muzycznej i Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, a następnie wykładowcy historii i teorii kultury w PWSFTViT (1969 - 1981). Od 1981 r. Jadwiga Łużyńska wykladała socjologię kultury w Akademii Muzycznej w Łodzi, prowadząc tam także pro-seminarium i seminarium magisterskie.

Jadwiga Łużyńska - Doroba była autorką ponad siedemdziesięciu publikacji naukowych, popularnonaukowych, recenzji i referatów opublikowanych w czasopismach społeczno - kulturalnych oraz wygłaszanych na licznych konferencjach naukowych. W Jej dorobku znajdowały się książki, a wśród nich także m.in. „Kierunki rozwoju polskiego filmu społeczno - politycznego” (Warszawa 1987), „Portret czy karykatura ? Filmowy obraz świadomości społecznej chłopów od końca XVIII w. do II wojny światowej” (Łódź 1991) oraz wydana w Warszawie w 1996 r. książka „Artysta wobec współczesności. O Zanussim inni”, zawierająca wywiady i rozmowy z dwudziestoma twórcami kultury wśród których byli m.in. ks. Jan Twardowski, St. Rózewicz, J.J.Szczepański, K. Kieślowski. Autorka relacjonując rozmowy na temat twórczości K. Zanussiego opatrzyła książkę ciekawym wstępem i posłaniem, w których zawarła refleksje dotyczące człowieka, sztuki, kultury oraz roli twórców w otaczającej nas, skomplikowanej i trudnej rzeczywistości.

Wiele miejsca w twórczości Jadwigi Łużyńskiej zajmowały starania dotyczące łączenia pracy naukowej i popularyzatorskiej. Ta ostatnia zaowocowała licznymi wywiadami z wybitnymi indywidualnościami, jak np. Witold Lutosławski, Wojciech Kilar, Krzysztof Kieślowski, prof. J. Szczepański, Krystyna Janda, Daniel Olbrychski, publikowanymi na łamach prasy kulturalnej i co-

dziennej, np. „Gazeta Łódzka”, „Sycyna”, „Przegląd Tygodniowy”, „Kino”. Wiele w tych artykułach zacięcia dziennikarskiego połączonego z rzetelną wiedzą z dziedziny socjologii, filozofii, kulturoznawstwa.

W 1984 r. J. Łużyńska - Doroba włączyła się aktywnie w prace badawcze działającego w Uniwersytecie Łódzkim interdyscyplinarnego zespołu zajmującego się badaniami wsi, w którym to Zespole wielokrotnie referowała fragmenty swoich prac, w tym także rozprawy habilitacyjnej dotyczącej filmowej wizji świadomości chłopów polskich XIX - XX wieku. Podczas organizowanych przez Zespół ogólnopolskich sesji naukowych wygłaszała referaty związane z tematyką pracy habilitacyjnej, uczestniczyła w dyskusjach poszerzając ich tematykę o zagadnienia kultury środowisk chłopskich zarówno w przeszłości jak i współcześnie. Członkowie Zespołu cenili Jej życzliwość i inwencję twórczą, skłaniającą do przemyśleń zwłaszcza na temat wartości kultury i rozwoju cywilizacyjnego wsi polskiej. Wypowiedzi dr Jadwigi Łużyńskiej odsłaniały Jej wrażliwość, otwarcie na innego człowieka, uczciwość i dążenie do oparcia stosunków międzyludzkich na życzliwości i odpowiedzialności. Cechowało Ją też poczucie humoru oraz dążenie do zacieśniania więzi koleżeńskich.

Jej śmierć jest bolesną stratą nie tylko dla najbliższej rodziny i przyjaciół, ale także dla współpracowników i studentów, którym poświęcała wiele czasu i serdeczności.

Maria Kostrzewska